

“Het is lastig om keuzes te maken”

Interview met Wilco Heemskerk

Wilco Heemskerk is vrijwilliger bij het project Het verhaal van je leven waarin vrijwilligers levensboeken schrijven voor oudere migranten.

Wilco's vrouw had op de website voor vrijwilligers in Rotterdam (rotterdamersvoorelkaar.nl) de oproep gezien van het project Het verhaal van je leven van Pluspunt. Ze wist dat hij van schrijven houdt en belangstelling heeft voor mensen met verschillende culturele achtergronden. Wilco vindt het interessant om te zien waar de culturele contrasten liggen, te ontdekken “wat de verschillen zijn in hoe mensen leven en wat ze belangrijk vinden, zoals in familiewaardes bijvoorbeeld.”

Wilco heeft veel gereisd. Op een gegeven moment was hij anderhalf jaar van huis. “Des te langer ik van huis was, des te meer ik ging schrijven.” Wat begon als een dagboek, liep uit op hele vertellingen over zijn belevenissen daar. Zo besteedde hij tijdens zijn reis opeens heel veel tijd aan het opschrijven van die belevenissen. “Op een gegeven moment maakte ik echt verhalen van mijn ervaringen.” Toen beseft hij dat hij een passie voor schrijven had waar hij meer mee wilde doen.

Wilco had, voor hij met Het verhaal van je leven begon, al enige ervaring met het schrijven van levensverhalen. En dan niet alleen die van zichzelf! Een vriend van hem, een vluchteling uit Afghanistan, vroeg of hij wilde helpen met het opschrijven en publiceren van het levensverhaal van zijn vader. Dit beviel Wilco zo dat hij op zijn werk liet weten één dag per week vrij te willen zijn, om te kunnen schrijven en te kunnen werken aan zijn eigen projecten.

Voor Het verhaal van je leven heeft Wilco een Hindoestaans echtpaar mogen interviewen. Hij is er meer dan tien maanden mee bezig geweest. “Ik ben erachter gekomen dat het lastig is om keuzes te maken in wat er wel en niet in het uiteindelijke product komt te staan.” Wilco ondervond dat dit per verteller anders gaat. “De vrouw was heel open, zij heeft veel emotionele verhalen kunnen vertellen die mij ook raakten.” Haar man daarentegen vertelde juist veel over praktische en technische zaken.

Wilco heeft al een paar hoofdstukken laten lezen aan de zonen van het echtpaar. Toen hij een avond met hen had georganiseerd, vertelden ze dat ze het “mooi vonden om de kijk van hun ouders op hun leven terug te lezen, wat soms anders of rijker was dan het beeld dat ze ooit in hun hoofd hadden vastgezet.”

Hij is in totaal ongeveer tien tot twaalf keer langs geweest en heeft veel details van hen gekregen. Wilco wil hun levensverhaal zo opschrijven dat het een mooi geheel vormt, dus de structuur hiervan heeft wat meer tijd nodig. Hij is in ieder geval nog lang niet uitgeschreven!